

DP'Li, AP'Li Mi Oldum?

Aydınlık Gazetesi, 3 Aralık 2016

Yıldırım Koç

Geçtiğimiz günlerde işçi sınıfımızın büyük bölümünün niçin zamanında Demokrat Parti'ye, ardından Adalet Partisi'ne oy verdiğini (özetle) açıklamaya çalıştım.

Tekrar vurgulayayım. Bizim işçimiz parti tutarken ve oy verirken, bedel ödemeksizin ve risk almaksızın ekonomik çıkar elde etmeye ağırlık verir. Tabii ki hayat bu kadar basit değil, işçimizin kararlarında diğer etmenler de rol oynar, ancak belirleyici olan kısa vadeli ekonomik çıkarlarıdır. Bir siyasi partinin işçiye ekonomik çıkarı dokunmuşsa, tercih öncelikli olarak bu partiyedir.

Peki, ben DP ve AP'nin işçi lehine önemli düzenleme ve uygulamalarını yazınca, DP'li veya AP'li mi oldum?

Hayır. Yalnızca gerçekleri hatırlattım.

Eğer DP'nin işçilere sağladığı yararları bilmiyorsanız, sığ bir burjuva sosyologu gibi davranıp, görünüşle sınırlı analizler yaparsınız. Örneğin, imam hatip okullarının ve öğrencilerinin sayısı arttı, millet bu yüzden DP'ye oy verdi, diyebilirsiniz. Ve tabii işin özünü kavramazsınız, burjuva sosyolojisini bilime tercih edersiniz.

MİLYONERLER VE ABD ÜSLERİ

DP döneminde milyonerlerin sayısı artmadı mı?

Arttı. Ancak sıradan bir işçi gerçekçidir. Milyoner sayısının artıp artmadığına değil, kendi hayatındaki değişikliğe bakar. Hatta, iyi oldu, yeni milyonerlerimiz yeni fabrikalar açar, diye de düşünebilir.

Peki, DP Türkiye'yi ABD üs ve tesisleriyle doldurup ülkemizin bağımsızlığına zarar vermedi mi, Türkiye'yi büyük tehlikeye atmadı mı?

Evet, bunları yaptı. Ancak sıradan bir işçi bağımsızlığın zedelenmesini somut yaşantısında hissetmedikçe bu uygulamaları siyasi kararlarında dikkate almaz. Halkımız, Allah dışında somut olarak görmediği hiçbir şeye, uyarıya, tehdide inanmaz.

Amerikan üsleri kurulan yerlerdeki halkımız Amerikan askerlerine karşı tavır mı aldı? Hayır, tam tersine, evini dolar karşılığında Amerikalı askerlere kiraladı, Amerikan askerlerinin gümrüksüz mağazalardan alıp el altından piyasaya sürdüğü ürünleri edinmeye çalıştı.

Gelelim AP'ye.

EMEKLİLİK VE KIDEM TAZMİNATI

Sıradan bir işçinin en fazla önem verdiği iki konu, emeklilik ve kıdem tazminatıdır.

AP iktidarları döneminde her ikisinde de işçi lehine önemli değişiklikler yapıldı. Dünyanın hiçbir yerinde 43 yaşında emeklilik hakkı yoktu. AP bunu sağladı. Kıdem tazminatı hakkını da iki katına çıkardı. Hem de bunlar için büyük eylemler yapılmasına, risk alınmasına, bedel ödenmesine gerek kalmadan.

Ayrıca AP, ABD'ye karşı daha bağımsızlıkçı bir politika izledi. 1960'lı yılların ikinci yarısında Türkiye'nin Sovyetler Birliği ile ilişkileri çok gelişti. Hükümetimiz 1975 yılı Temmuz ayında Türkiye'deki ABD üs ve tesislerine el koyarken, başbakan rahmetli Süleyman Demirel'di.

Bunlar gerçek. Bu gerçekleri veya AP döneminde işçi haklarındaki gelişmeleri yazdığımda, AP'li mi oluyorum? AP propagandası mı yapıyorum?

Tabii ki, hayır. Burjuva sosyologlarının veya kulaktan dolma bilgilerle siyasi analiz yaptığını zanneden kahve bilginlerinin sığığını göstermeye çalışıyorum.

DP'nin ve AP'nin işçilere bu hakları vermesinin ve/veya vermek zorunda kalmasının nedenleri ayrıca tartışılmalı. Bu haklar için büyük eylemler yapılmadı, bedeller ödenmedi. İşçinin oy gücü belirleyici oldu. Ayrıca bu yıllar kapitalizmin altın çağıydı, ekonomik büyüme sayesinde böylesi haklar verilebiliyordu.

Müşdidimiz, rehberimiz bilim olmalı; kulaktan dolma bilgiler ve önyargılar değil.